נחמת הקדושים לפני עקידתם (עיין עמוד יא)

העתקה מספר "ברכת הישועה" מאברבנאל פרק ג'

דבר גדול שאלת ועוד זה לא נגלה לשום בר-נש ועז"נ הנסתרות וכו' וכבר אמרו תפח רוחם וכו', אבל אומר לך בקצור סוד גדול וסתום ושמור זאת לעולם ולמתבונן לך מאמרי חז"ל בתלמוד ובמדרשים פוק חזי, מאמרי חז"ל חזי, דבר ולא דבר בזמן זה ודוק בזה. תלמידי ושאר בני גם שאני אומר לך ואין זה סברה מלבי, כי אם קבלה וקבלת ספרי הנביאים וזה אם ה' מענישים אותם מה' נגרם ולעולם כל בכתוב באורך הימים היו אתם מיואשים מן הגאולה והיו סבורים שמאס אותם, אבל זה שהם שלמים בארץ אויביהם כשה א' בין הזאבים ונתונים כדבק נס וראו הקב"ה עושה גדול שאין כח ביד האומות לכלותם ולבטלו וידעו שסוף ומקוים נחמות הנביאים ויגאלו גאולת עולם וכל זאת שהוא צרה ליעקב עת ישועה לישראל ומה שרמזו טוב רמזו חא כדי גלהם וזכו את תשובה. בכן וזאת פותחת התשובה, אבל קדוש ומקובל השורה מכריזים עוד לזכות ולצפות עד אשר ירא ד' וישקיף וכו' ומלאה הארץ דעה את ד', וזאת קבלה הנה מפי הנביאים שהזמן תאמות, ובאחרון שאין דלו אחרון "באתה" ג) והי' במלחמה הלזו נוראה שתהי' בעולם לזמן ההוא אשר נקרא. בעיר אחת ממדינות המזרח ויעמוד רשע אחד ומשל באכזריות ותועה, ויעלו ת"ה להשמיד ולאבד את שונאיהם של ישראל עד גמירא בלי גואל ועם ישראל יהיו אז בצרה גדולה: שבע שנים ויאשו כדברי הנביאים ויצא בחמה וכרעש אר. העולם ויתקבצו כל אומות עכו"ם אחד והם לב' ועבר כצד האחד יעמדו כל האומות המאמינים בדת ובצד השני שאינם מאמינים ומקבל שמות שרי הצבא וכל צד, והרשע יכניע כל העולם לכבש רגלו ודומה אחר מדינה וכל מלכי, מזרח ומערב וכרעו ויפלו לפניו בקליפת השום ובוא גם לא ירחם עליהם וידרסם כארי ומלכותו תתפשט כמעט בכל העולם. וגם יכלוש ב' שגיבת דמים ומהם ישמיד עד לאבד ובכבד הטבע אין מנוס להם ולא ישארו רק קדושים וכו' ועז"נ הנותר בציון והנשאר בירושלים וכו' ועל מלחמה זו נבא בלעם באמרו אוי מי יחי' משומו א-ל. בעת שיעמוד רשע בעולם ושמו ושם אמו נרמז כאותיות ל.א. קורא דקדושא בגירוק סטרא אחרא, וזו מלחמת גוג ומגוג. ונצח נצחון עד אשר. ויבוא לארוא קדושא לאריא דישראל אז נצחת נצח צדיק גאולתנו ומאמרו גאולי ד' אשר גאלם מיד צר מארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים.

ג) "באתה" לפי דעתי, צ"ל "בעתה" ב"י"
ולא בא' רק שלא לשנות את כתב ההעתקה
כתבתי כן.

נ.ב. זאת ורואה וכל שמו של הרשע הוא
,,מהולך" ושם אמו ,,ואמו" וכו'.

מגיא ההריגה אפרתי, שמעון עמוד מס 15 הודפס ע"י אוצר החכמה